

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 329/2020
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца "Direktna banka" а.д. Крагујевац, чији је пуномоћник Небојша Радовић, адвокат из Новог Сада, против туженог АА из ..., ради дуга, решавајући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Лозници и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Лозници.

Образложење

"Direktna banka" а.д. Крагујевац поднела је Основном суду у Лозници предлог за извршење против извршног дужника АА из ..., ради наплате новчаног потраживања од 2.240.410,77 динара, на основу веродостојне исправе -менице, дате као средство обезбеђења плаћања потраживања по Уговору о кредиту за рефинансирање кредитних задужења извршног дужника. Уз тужбу је достављен и наведени уговор закључен између странака у поступку.

По пријему предлога, основни суд у Лозници је донео решење И.Ив.126/16 од 15.12.2016. године, којим је одредио предложено извршење, а решењем истог суда, Ипв.Ив. 58/17 од 18.12.2017. године, усвојен је приговор извршног дужника, наведено решење о извршењу стављено ван снаге у делу којим је одређено извршење и укинута све спроведене радње, те је одређено да ће се предмет наставити као поводом приговора против платног налога и предмет достављен парничном одељењу тог суда.

Међутим, по пријему предмета у рад, Основни суд у Лозници се решењем П 1471/18 од 28.12.2018. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и предмет уступио Трећем основном суду у Београду, као месно надлежном, наводећи у решењу да се тужилац у предлогу за извршење и поднеску од 26.12.2018. године позвао на споразум странака о уговореној месној надлежности, у складу са одредбом члана 65. ЗПП.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежности и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр.116/08,...и 88/18) и члана 22. став 1.

ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Лозници.

Предмет тужбеног захтева у овој правној ствар је исплата потраживања у висини од 2.240.410,77 динара са каматом и трошковима поступка, а на основу две бланко менице које је тужени издао тужиоцу, као средство обезбеђења плаћања проистеклог из Уговора о кредиту за рефинансирање кредитних задужења, закљученим 27.12.2010. године, између овде парничних странака. Наведеним уговором је, у члану 14. став 1. констатовано да су се уговорне стране сагласиле да ће евентуалне спорове решавати пред стварно надлежним судом са седиштем у Београду.

Одредбом члана 65. Закона о парничном поступку прописана је могућност уговарања месне надлежности суда, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког другог суда. Споразум производи правно дејство ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који проистичу из одређеног правног односа. Исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу.

Након стављања ван снаге решења о извршењу на основу веродостојне исправе даље поступање везује се за правила парничног поступка. Тужилац, раније извршни поверилац, позвао се на уговорену месну надлежност за случај спора и исправу о споразуму приложио уз иницијални акт. У таквој ситуацији, по правилу су испуњени услови из члана 65. ЗПП, за успостављање надлежности суда чија је месна надлежност међу странкама уговорена за случај евентуалног спора.

У конкретном случају, приложен је уговор који је закључен између овде парничних странака и који садржи клаузулу у којој се наводи да су се уговорне стране сагласиле да им у случају спора суди стварно надлежан суд са седиштем у Београду. Међутим, странке не могу уговорати стварно надлежног суда, а у Београду постоје три основна суда (као стварно надлежна), која имају седиште у Београду. Имајући у виду да клаузулом о уговореној надлежности није одређено који од три основна суда који имају седиште у Београду је суд чија се месна надлежност уговара, нити се ради о одредивој месној надлежности (према седишту тужиоца, пословници тужиоца, пребивалишту или боравишту туженог или на други начин), то се у овом случају не може говорити о уговореној месној надлежности у смислу члана 65. став 1. ЗПП.

Имајући ово у виду, као и да је одредбом члана 39. ЗПП, прописано да је за суђење месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште, да је конкретном случају тужилац предлог за извршење, као иницијални акт, поднео Основном суду у Лозници, на чијем подручју тужени има пребивалиште, а тужени није изјавио приговор месне ненадлежности тог суда, који једини има процесно овлашћење на подношење овог приговора-под условима прописаним чланом 19 став 3. и 4. ЗПП, то Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају за поступање у овој правној ствари - стварно и месно надлежан Основни суд у Лозници.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић